Lietas Nr. C19036216
Lietas arhīva Nr. C-0362-16/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2016.gada 26.maijā

Kuldīgas rajona tiesa
tiesnese Anita Simsone
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA.

Prasītāja cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam valdības noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā.
Prasība pamatota ar Civillikuma 177., 179.pantu.
Prasītāja nav lūgusi iztiesāt lietu tiesas sēdē.

Atbildētājs paskaidrojumus tiesai iesniedzis, norādot, ka prasību atzīst. Lūgumu lietu skatīt mutvārdu procesā, nav pieteicis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa nolēmusi izskatīt lietu rakstveida procesā, nosakot, ka sprieduma norakstu varēs saņemt Kuldīgas rajona tiesas kancelejā 2016.gada 26.maijā un 2016.gada 29.martā uz pušu dzīvesvietām ierakstītā sūtījumā nosūtījusi par to pusēm paziņojumu.

MOTĪVU DAĻA.

Dzimšanas apliecības (lietas 6. – 8. lapa) apliecina, ka /pers. E/ dzimusi /datums/, /pers. F/ dzimusi /datums/, /pers. G/ dzimis /datums/, un bērnu vecāki ir prasītāja un atbildētājs.

Pieteikums liecina, ka atbildētājs labprātīgi nepilda ar likumu uzlikto bērnu uzturēšanas pienākumu.
Izziņa (lietas 9. – 16.lapa), liecina, ka bērnu deklarētās dzīvesvietas adrese ir prasītājas dzīvesvieta.

Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka uz vecākiem vai citām personām, kas audzina bērnus, gulstas galvenā atbildība par bērna attīstībai nepieciešamo dzīves apstākļu nodrošināšanu savu spēju un finansiālo iespēju robežās.
Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras. Minētā likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem apstākļiem (atbilstošs uzturs, apģērbs, pajumte), kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.
Savukārt Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.panta pirmā daļa nosaka, ka vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, tas ir, dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Šī panta otrā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu pastāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.
Civillikuma 179.pantā noteikts, ka katra vecāka pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Turklāt, minētajā pantā noteikts, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.
Savukārt Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr. 37„Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt bērnam līdz 7 gadu vecumam uzturlīdzekļus 25% apmērā, bet bērnam sākot no 7 gadu vecuma sasniegšanas uzturlīdzekļus 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.
Ņemot vērā minēto, bērna uzturēšanai katram no vecākiem ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa, katru mēnesi katram bērnam, jo uzturlīdzekļi ir ikmēneša devums.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu uzturam valsts noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ tiesa uzskata, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis konkrētajā gadījumā nav uzturlīdzekļu apmēru ietekmējošs kritērijs, jo katram vecākam, neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, katru mēnesi jānodrošina bērnam minimālais uzturlīdzekļu apmērs.
Saskaņā ar teikto un pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, MK noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", no atbildētāja katra bērna uzturam piedzenami uzturlīdzekļi 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, bet

sākot no bērnu 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi.

Tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami ar prasības iesniegšanas dienu – /datums/, līdz brīdim, kad bērni sasniedz 18 gadu vecumu, vai apstākļu maiņai.

Ņemot vērā, ka valstī ar likumu noteiktās minimālās algas apmērs mainās, tiesa nosaka, ka uzturlīdzekļu apmērs mainās atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai minimālajai mēneša darba algai noteiktā laika periodā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Ņemot vērā teikto, no atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva EUR 367,94 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,75, jo prasītāja no tiesas izdevumu samaksas par uzturlīdzekļu piedziņas prasību ir atbrīvota pēc likuma.

Prasītāja lūgusi noteikt sprieduma nekavējošu izpildi.

Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka pēc lietas dalībnieka lūguma, tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāmi spriedumi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam.

Ievērojot teikto, tiesa nosaka, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem izpildāms nekavējoties.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu noteikt, ka atbildētājs spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

REZOLUTĪVĀ DAĻA.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 190. – 193., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Ar /datums/piedzīt no /pers. B/, /pers.kods/ par labu /pers. A/, /pers.kods/, uzturlīdzekļus:

/datums/dzimušās meitas /pers. E/, /pers.kods/, uzturam 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, bet sākot no bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, līdz brīdim, kad bērns sasniedz 18 gadu vecumu, vai līdz apstākļu maiņai;

/datums/dzimušās meitas /pers. F/, /pers.kods/, uzturam 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, bet sākot no bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, līdz brīdim, kad bērns sasniedz 18 gadu vecumu, vai līdz apstākļu maiņai;

/datums/dzimušā dēla /pers. G/, /pers.kods/, uzturam 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, bet sākot no bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, līdz brīdim, kad bērns sasniedz 18 gadu vecumu, vai līdz apstākļu maiņai.

Noteikt, ka uzturlīdzekļu apmērs mainās atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai minimālajai mēneša darba algai noteiktā laika periodā.

Uzturlīdzekļu samaksa veicama kontā Nr./numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, /pers.kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 367, 94 (trīs simti sešdesmit septiņi euro un deviņdesmit četri centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,75 (septiņi euro un septiņdesmit pieci centi).

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem, izpildāms nekavējoties.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu noteikt, ka atbildētājs spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese A.Simsone